

EDITORIAL

L'ESPILL

REVISTA FUNDADA PER JOAN FUSTER
SEGONA ÈPOCA / NÚM. 4 / PRIMAVERA 2000

DIRECTOR: Antoni Furió

CAP DE REDACCIÓ: Gustau Muñoz

CONSELL DE REDACCIÓ:

Xavier Antich, Olga Dénia,
Martí Domínguez, Ferran
Garcia-Oliver, Vicent Olmos,
Faust Ripoll, Pau Viciano

CONSELL ASSESSOR:

Cèlia Amorós, Joan Becat,
Manuel Borja-Villel, Eudald
Carbonell, Narcís Comadira,
Manuel Costa, Alfons Cucó,
François Dosse, Antoni Espasa,
Ramon Folch, Mario Garcia
Bonafé, Salvador Giner, Josep
Fontana, David Jou, John
Keane, Giovanni Levi, Isabel
Martínez Benlloch, Joan
Francesc Mira, Javier Muguerza,
Francesc Pérez Moragón,
Damià Pons, Josep Ramoneda,
Ferran Requejo, Vicenç Rosselló,
Xavier Rubert de Ventós, Pedro
Ruiz Torres, Vicent Salvador,
Josep Maria Terricabras,
Vicent Todolí, Enzo Traverso,
Josep Antoni Ybarra

Edita: Universitat de València
i Edicions Tres i Quatre

Redacció, administració i subscripcions:
Publicacions de la
Universitat de València,
Arts Gràfiques, 13 46010 València.
Tel.: 96 386 41 15 Fax: 96 386 40 67
E-mail: lespill@uv.es

Disseny gràfic: Enric Solbes

Fotocomposició i maquetació:
Publicacions de la
Universitat de València

Impressió: Tipografia Artística Puertes
Distribució: Enlace S.A.

Tels.: 96 186 10 34 / 93 338 14 00 /
971 71 30 78

ISSN: 0210-587 X

Dipòsit legal: V-2686-1979

Preu d'aquest número: 1.500 ptes./ 9.01 €

El debat sobre la tolerància -aquesta «petita virtut» sense la qual no és possible la democràcia, segons Iring Fetscher- té a veure, sens dubte, amb una qüestió filosòfica de primera magnitud. No només perquè afecta dimensions molt sensibles del pensament ètic i polític, sinó sobretot perquè afecta, en última instància, al llegat i la validesa de la Il·lustració. És, en aquest sentit, avui, una de les «virtuts públiques» més discutides i qüestionades, potser fins i tot més ambígua. A més, per la seua profunda implicació en la vida en comú dels individus que constitueixen col·lectivitat, no hi ha societat conscient dels perills i de les amenaces a què s'enfronta que pugui passar per alt la discussió sobre la seua validesa i les seues paradoxes. En unes societats cada vegada més multiculturals com les que, poc a poc, van configurant-se entre nosaltres, la qüestió de la tolerància està ubicada en primera línia: segurament les nostres societats seran allò que seran segons el que aconseguiscen de fer respecte dels problemes que planteja la tolerància. La dimensió pública del problema és una evidència: cada dia ens despertem amb notícies de maltractaments a immigrants per part de grups i persones xenòfobes que no suporten conviure amb la diferència; els debats legals sobre les polítiques d'immigració són dels pocs que, encara avui, troben una àmplia receptivitat polèmica entre capes socials molt diverses; d'altra banda, els efectes col·laterals de l'acomodació de la diferència en les societats europees afecten a l'educació, a l'habitatge i, massa sovint, a la marginació i a conflictes de tota mena. El problema té moltes cares i, com passa sempre amb les qüestions veritablement importants, difícilment pot donar-se per tancat d'una vegada per totes. Cal plantejar-lo contínuament i repensar-lo a cada moment: si hom no vol renunciar a l'aspiració d'una vida social digna, hom no pot renunciar a reconstruir el concepte, a considerar el sentit i la validesa de la tolerància, la seua necessitat i, potser, al mateix temps, la seua insuficiència. *L'Espill* ha volgut acostar-se a aquesta problemàtica, mogut com ha estat, des del primer moment, per mostrar que les qüestions en principi especulatives afecten la nostra vida quotidiana, la nostra forma de ser i d'estar en societats de complexitat creixent. Tanmateix, el fet de reobrir els problemes, des d'aquesta perspectiva, no pot fer oblidar que cap resposta no pot ser concloent, definitiva. Si el pensament pot continuar sent, encara avui, una forma de compromís, la qüestió de la tolerància ho presenta de forma indefugible: es tracta d'una qüestió que cadascú, per si mateix, ha de plantejar-se. Però que només pot ser eficaç quan el debat té lloc de forma pública i oberta en l'espai de la discussió sobre la vida col·lectiva.